# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 2788**

гр. София, 25.04.2014 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 28.03.2014 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова**
**ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова**
**Весела Андонова**

при участието на секретаря Красимира Савова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **947** по описа за **2014** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 05.06.2013 г. по НАХД № 21931/2011 год., Софийски районен съд, НО, 17 състав, е отменил наказателно постановление /НП/ № 23-2303859/28.09.2011 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област" - С., с което на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], е наложено на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) административно наказание „имуществена санкция", в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 11, ал. 5 във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 3 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правила за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област", с която се иска неговата отмяна като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон и по съществото на спора да се потвърди наказателното постановление. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба редовно призован, не се явява и не взема

становище по жалбата.
Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 05.06.2013 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав по НАХД № 21931/2011 г. е отменил наказателно постановление № 23-2303859/28.09.2011 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област" - С.. За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Л. Д. В. и Т. А. С., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, са непълни и неконкретизирани, поради което неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на [фирма].

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна.

Като извърши служебно проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, десети касационен състав на Административен съд – София град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази и че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При стриктно спазване на процесуалните правила Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, които са били нужни за установяване на фактите по делото. При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил съображения за незаконосъобразно протичане на административно-наказателното производство, изложил е подробни мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод относно обжалваното пред него наказателно постановление. Така направеният извод съответства на приетите по делото доказателства, поради което решението е обосновано и в съответствие с материалния закон. Настоящият съдебен състав на АССГ е напълно съгласен с приетото за установено от фактическа и правна страна в мотивите на районния съд, но и не споделя касационните оплаквания и наведените доводи в касационната жалба срещу решението на СРС. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба

срещу оспореното наказателно постановление.
Настоящата касационна инстанция намира, че е налице неяснота относно датата на извършване на твърдяното нарушение, което от своя страна води до съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на административнонаказаното лице. Съдът, в решаващия състав, намира, че дата на извършване на административното нарушение не е посочена и в мотивите на наказателното постановление. Не става ясно коя е датата на извършване на нарушението - дали това е датата, на която лицето е заварено във фронт офиса на дружеството, или датата на установяване на нарушението, или датата на приключване на проверката / в т.ч. и на прегледа на представените документи/. Датата на извършване на административното нарушение е задължителен реквизит, както на АУАН /чл. 42, т. 3 от ЗАНН/, така и на наказателното постановление /чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН/. Този реквизит е съществен, тъй като е определящ по отношение на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН и давностния срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс. Датата на извършване също така е индивидуализиращ белег на нарушението. Следователно, липсата на дата в съдържанието на АУАН и наказателното постановление е съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.
Предвид изложеното, като е отменил обжалваното пред него НП, районният съд е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт.
Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, Административен съд София-град, Х-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.06.2013 г. по НАХД № 21931/2011 год. на Софийски районен съд, НО, 17 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.